

Vianoce – prečo sme nimi tak uchvátení?

Vianoce uchvacujú. Nielen nás. Množstvo ľudí. Na polnočnej omši sa objavia aj takí ľudia, ktorí sa inokedy o Boha nijako nezaujímajú. Prečo? Možno je to pre nich niečo z nostalgie. Možno tradícia. Folklor: Oblátky, kapor, polnočná, stromček, darčeky, ... Ale možno sami v sebe cítia, nejasne a vari mimovoľne, že tento príbeh Márie a Jozefa v Betleheme – a to, čo bolo pred ním a bude po ňom – nie je len nejaká dávna epizóda, ale je to príbeh náš. Príbeh, ktorý sami žijeme, či sme doň aspoň povolani!

K Márii prichádza anjel a zvestuje jej „radostnú zvest“, že bude nosiť Boha“ (sv. Irenej z Lyonu). **A my spomíname na to, ako sám Boh Kristus Ježiš zvestoval rovnakú radostnú zvest’** o tom, čo je pripravené pre nás, ako svedčí Pavol: „*Neviete, že ste Boží chrám a že vo vás prebýva Boží Duch?*“ (1 Kor 3,16 SSV). Zvestoval nám to sám a osobne, v Tele svojej Cirkvi¹, svojimi vlastnými ústami, ktorými sú apoštolí, ako sám hovorí: „*Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu*“ (Mk 16,15 SSV); „*a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal*“ (Mt 28,20 SSV); „*Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda*“ (Lk 10,16 SSV) „*a hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta*“ (Mt 28,20 SSV).

Mária „uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (Lk 1,45 SSV) a súčasne nám ukazuje, **v čom táto viera spočíva**: „*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova*“ (Lk 1,38 SSV). Skutočná viera neznamená len uveriť v Boha, že existuje, či uveriť v Dielo, ktoré vykonal pre našu záchranu – veď takto „*aj diabli veria, a trasú sa*“ (Jak 2,19 SSV). Viera znamená uveriť v Božie zámery a Božiu lásku – a preto bezvýhradne prijať, ba viac, celým srdcom túžiť, aby sa v našom živote diala už len a jedine Božia vôľa. Tak, ako nám to ukazuje sám Ježiš: „*lebo som nezostúpil z neba, aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal*“ (Jn 6,38 SSV). Dokonca aj vtedy, keď sú veci temné a pred Kristom stoja desivé okamihy plné nezmerneho utrpenia, v porovnaní s ktorým Jeho vonkajšie telesné ukrižovanie je príjemné a pohodové posedenie v lete na slniečku, hovorí a potvrdzuje: „*nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane*“ (Lk 22,42 SSV). Nás učí zmýšľať rovnako a rovnako odpovedať Otcovi v Nebi: „*príď tvoje kráľovstvo, buď tvoja vôľa, ako v nebi, tak i na zemi*“ (Mt 6,10 SSV). Takto žijú kresťania od nepamäti, od samého počiatku: „*Skutočné obrátenie spočíva v tom, že už sami nechceme vôbec nič*“, vysvetľuje majster Ján Eckhart a sv. Tereza Ježiškova prikyvuje a volá: „*Bojím sa iba jedného, že si ponechám svoju vôľu. Vezmi si ju teda, lebo ja si vyberiem všetko, čo ty chceš!*“

A potom Máriu naplnil Duch Svätý – a nás tiež. Viera je totiž bránou k Duchu. Boli ste, „*keď ste v neho uverili, označení pečatou prisľúbeného Ducha Svätého*“ (Ef 1,13 SSV), vysvetľuje Pavol. Dostali sme nielen Dary Ducha, charizmy a podobne, veď tie boli aj v Starom Zákone. Naplnil nás samotný Duch Svätý, Duch Božieho Synovstva, ako o ňom hovorí Pavol: „*dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče!*“ (Rim 8,15 SSV), Dar, o ktorom Písmo hovorí, že prišiel až s Kristom, predtým totiž „*ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený*“ (Jn 7,39 SSV).

A z Ducha Mária počala Krista a nosila v sebe Krista, nosila v

sebe Boha. Toto isté dielo aj v nás koná Duch Svätý, „*lebo každý, kto uverí, počne a porodí Božie Slovo a pochopí jeho účinky*“ (sv. Ambróz). Kristus hovorí: „*Ostaňte vo mne a ja vo vás*“ (Jn 15,4 SSV). Toto je to prvé, keď Kristus začína žiť v nás a mocou Ducha Svätého sa rodí nie z nás, ale v nás, ako svedčí Písmo: „*my všetci s odhalenou tvárou hľadáme ako v zrkadle na Pánovu slávu a Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz*“ (2 Kor 3,18 SSV) „*kým vo vás nebude stvárnený Kristus*“ (Gal 4,19 SSV), „*aby bol Boh všetko vo všetkom*“ (1 Kor 15,28 SSV).

Mária porodila Krista, ale aj sama v sebe Ho zrodila a stvárnila rovnako, ako Ho rodíme a stvárnujeme v sebe aj my. A keď sa tak stane, začína sa plniť aj to druhé Kristovo *ostaňte vo mne*. Neobliekame si Krista² preto, aby sme osamote hľadeli do zrkadla a obdivovali samých seba – teda Krista v nás – ale **aby sme, súc jedným Telom, žili v Kristovi, čiže v Cirkvi**, ako svedčia Otcovia: „*Všetchny znovu [Bůh] tvorí v Duchu. Všem rovněž vtiskuje božskou podobu. Všichni přijímají od ní jedinečnou povahu, kterou nelze zrušit, povahu, která nedovoluje, aby se napříště přičítala důležitost jejich mnohonásobným a hlubokým rozdílům. Tím jsou všichni povzneseni a sjednoceni opravdu katolicky. V církvi není nikdo ani zdaleka oddělen od společenství, všichni takřka splývají jedni s druhými prostou a nedílnou silou víry.*“ (sv. Maxim Vyznávač). A tak Máriu znova a znova vidíme v Cirkvi, čiže pri Kristovi, uprostred učeníkov (porov. Mt 27,55), pod krížom³, na Turice⁴ a potom znova až do jej odchodu zo sveta. **Tam, v Cirkvi, sa uskutočňuje náš osud**, veľké Božie Prisľúbenie, Boží plán a Boží zámer „*sjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi*“ (Ef 1,10 SSV).

Nakoniec je Mária oslávená s Kristom a v Kristovi – a my k tomu istému cieľu smerujeme tiež. Pavol hovorí: „*Lebo na povel, na hlas archanjela a zvuk Božej polnice sám Pán zostúpi z neba a tí, čo umreli v Kristovi, vstanú prví.*“¹⁷ *Potom my, čo žijeme a zostaneme, budeme spolu s nimi v oblakoch uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak budeme navždy s Pánom*“ (1 Sol 4,16-17 SSV) – a na Máriu Boh nám už vopred ukázal a potvrdil pravdivosť týchto slov, aby sme mali istotu, že sa splnia Božie slová a On bude „*oslávený vo svojich svätých*“ (2 Sol 1,10 SSV) keď „*mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu*“ (Flp 3,21 SSV).

Máriin príbeh je teda našim príbehom. Vianoce nie sú spomienkou, ale prítomnosťou, ktorú mocne v sebe aj medzi sebou prežívame. Preto sme dnes tak uchvátení – pretože nielenže sami prežívame, ale prežívame spolu s inými, sme súčasťou Príbehu, ktorý v Nazarete začal – a dodnes trvá a neskončí skôr, kým neskončí svet a „*kým sa nenaplní počet aj ich spoluslužobníkov a ich bratov*“ (Zjv 6,11 SSV), ktorí majú byť spasení. Viac, než si pripomíname tak sami prežívame nekončiace Vianoce našich životoch. Nech je Pán za to pochválený a oslávený naveky!

Váš Inky

² „*oblečte si Pána Ježiša Krista*“ (Rim 13,14 SSV)

³ „*Pri Ježišomom kríži stála jeho matka*“ (Jn 19,25 SSV)

⁴ „*Tito všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi*“ (Sk 1,14 SSV)

¹ „*Jeho ustanovil nad všetkým za hlavu Cirkvi, ktorá je jeho telom, plnosťou toho, ktorý naplnia všetko vo všetkom*“ (Ef 1,22-23 SSV)